Interview: Hoe Klink Ons *(2020)*

Part of the ONS PERSEKTIEF project

Written by: *Jitsvinger & BrotherTill*

Peter:
Jits

Jitsvinger:
Peter

Peter:
Hoe klinken jouw haren s'ochtendsvroeg?
Wat is de frequentie van jouw roes?
Wat voor geluid maakt jouw broek?

Jitsvinger:
Hoe praat jou furniture?
Is daar melodies innie skoorsteen wanne die vuur brand?
Hoe klink jou minute?

Peter:
Wat zingt het stromende water uit jouw kraan?
Hoeveel akkoorden kent jouw naam?
En hoe hard heb jij de vogels staan?

Jitsvinger:
Watter geluide maak die grense van jou samelewing?
En sê my, wat is die tempo?
In watter skaal fluit die strate saans, Peter?
Wat is die ringtone van jou skin tone as jy in die skadu staan?

Peter:
En Jits...

Jitsvinger:
Mmm...

Peter:
Hoe klinken de glazen bij jouw thuis?

Jitsvinger:
Tingelend.

Peter:
Wat zingt jouw stem met de lichten uit?
En welk geluid zit er onder jouw huid?

Jitsvinger:
Dis die geritsel van ‘n skarrelbaan
Sirens van my voorvaders wat oorskakel na hoendervel op my voorarms
Die geknees van weefsel, gewoeker van bloed, vlees en gebeente
Atome gaan tekere daar broe
Dit maak my hele draad kroes, elke enkel sel roep
Deur my senuweestelsel tot die are in my oeg
Grease virrie skroef in my cranium
Peristalsis van my anatomie is Atlantiese oseaan
My asem raas soes tornado in my gestalte
Rustig

Hoe klink dit binne jou geraamte?

Peter:
Als ik alles lijk te hebben, maar niets van mij blijkt te zijn
Als de stemmen in mijn hoofd oorverdovend zwijgen
Als ik voor de muur sta en de muur praat tegen mij
Als mijn gedachten razen zonder begin of eind
Als ik de woorden hoor, maar de zinnen niet herken
Als jij mij in het nauw drijft terwijl ik verloren ben
Als ik door alle vragen mezelf overstem
Als ik even stil sta, maar niet aan de stilte wen

Hoe klinken jouw herinneringen?

Jitsvinger:
Die getap van koue sweet weergalm en kraak na die weerlig
Die photo spat soes confetti by ‘n troue
Geknetter van ghellieblik munstukke wat die bergie skud
By die traffic stop voor die wegspring op ‘n magic trip
Die sein vannie frequency sny soes ‘n lazer beam
Deur my geheue soes ‘n dief
My brein se safe is oep
Terugflitse blits soes ‘n carousal
Geselskap drool virrie jewels deur
Die wat my breinsuiker proe
Soes ‘n ghuru wat oor 3 duim spykers loe
Platvoet die ytkyk is devil’s peak
met die geluid van ’n troep

Peter:
Honger
Gaat over leven
Elke berg beweegt door het versleten steen
Elke boom zuigt de aarde leeg
Gebouwen groeien groter dan voorheen
De wind vervult ons nog steeds
Je mist alleen datgene wat je niet ziet
Daarom roep je alles het leven in
Maar alles vult die leegte niet

Wat is het geluid van je dromen?

Jitsvinger:
Wapperende vlerke,
Die plons van 'n slaap pil in 'n glas vol duif trane
'n Katedraal wat gekerf word
Uit houtskool, steeds brandend,
Die gekners van kerse,
Die drippende was
Wat val op 'n ysblok, sissend
Fluisterende lippe wat dryf bo 'n duisend gedigte
'n Vlinder sonder windrigting innie duisternis glimmerend
Die skurfte van realiteit wat my slaap state binnedring sonder vermoming, net grommende

Sê vir my: hoe klink jou hongerte?

Peter:
Steek m'n botten in het stopcontact
Vul het merg met Volt
M'n hart bromt
Pompt
M'n kast is hol
M'n kop is leeg
en ik voel Ampere Watt
De woofer vormt de vormen van mijn mond
M'n lippen strak
M'n wangen bol
Het geluid snerpt
Scherp
Spanning knapt

Hoe zing jij je naam?

Jitsvinger:
My naam klink soes 'n drumroll
Jou tong raak 'n gimnas soos jy dit klank
As jy dit announce maak dit jou gums vol
Dis soos vingertoppe wat klap op 'n djembe
Percussive nes Mbaqanga
Dit penetrate
Op 'n skoolbank slat met die handpalm ennie pen op tyd
Soes Mario Le Fleur innie klaskamer
Moet ek demonstrate?

Dj-I-tssss…

hoor die symbal teen die chandelier
Dit rattle die atmosphere sonder special effects
Spreek dit
en skeur die streek dialek wyd
Dis vreemd

Ek sê: hoe klink jou pet-hate nou weer?

Peter:
Een toon die openbreekt
Een koor dat wordt vergast
Een orkest dat van een afgrond valt
Staccato noten worden afgeschoten
Een akkoord van vrede wordt verbroken

Dit hoor ik terwijl ik de hoek omloop
Ik loop op straat en bekijk mezelf in de reflecties van de ramen
Ben ik er nog wel?
Ben ik niet al verdwenen?
Ik zie mijn angsten,
Maar mijn angsten zien mij niet
Blind blijven ze me volgen
Ze bevinden zich in de ruimte tussen mijn ogen en mijn oren
Een echokamer van dromen die niet uitkomen
En nachtmerries die waar worden

Mijn angst spreekt
Als het leven nietszeggend is

Jitsvinger:
Peter,
Jou iets vra?
Gee my die note van jou skouers
Die akkoorde van versmoorde stiltes
Wat opgerol in jou moue is

Peter:
Jits,
In welke taal praten de muren?
Hoe zacht tikken de uren?
Hoe stil schijnt bij jou de zon?
Hoe lang duren de echo's van jouw dagen?
Hoe klinkt jouw antwoord op mijn vraag?